3. İBRANİLER İNCİLİ
(Bazı Parçalar)

İbranîler İncilinden kalan bu parçalardan, aslının nasıl başladığı bilinmiyor. Ancak İsa'nın doğum rivayetleri ile başlamış olabileceği tahmin ediliyor. Sonunda ise Mesihlikle ilgili hikayeler olabilir.

1. İbranîler İncilinde (şöyle) yazılıdır: İsa insanlar için dünyaya gelmek istediğinde, Tanrı gökte Mikâil isimli kuvvetli bir güç seçti ve Mesih'i onun gözetimine emanet etti. Ve güç dünyaya geldi ve O Meryem diye adlandırıldı ve Mesih onun vücudunda yedi aylık idi.

2. İbranî dilinde telif edilen, Nasaralıların okuduğu İncil'e göre, Kutsal Ruhun tüm kaynakları onun üzerine indi... Zikrettiğimiz İncil'de aşağıdakilerin de yazıldığını buluruz: Bu şöyle oldu, Efendi sudan çıkınca, Kutsal Ruhun tüm kaynakları onun üzerine indi ve onun üzerinde sükûn buldu ve ona dedi: "Oğlum, bütün peygamberler de senin gelmeni bekledim ki sende sükûn bulayım. Çünkü sen benim mutluluğumsun; sen benim ebediyete hakim ilk doğan oğlumsun".

3. Eğer biri İbranîler İncilini kabul ederse, burada Mesih (hidayet getirici) der ki: "Annem Kutsal Ruh olan Annem beni kucakladı ve perçemimden tuttu, hemen beni büyük Tabor Dağının üzerine götürdü".

4a. İbranîler İncilinde de olduğu gibi: "Kim hayrete düşerse, (Tanrısal) hakimiyete ulaşır ve kim hakimiyete ulaşırsa, huzur bulur".

4b. Bu sözlerle şu da aynı değerdedir: "Arayan kimse onu buluncaya kadar huzur bulmayacak; kim bulursa hayret edecek,

kim hayrete düşerse, (tanrısal) hakimiyete ulaşacaktır. Kim hakimiyete ulaşırsa huzur bulacaktır".

5. İbranîler İncilinde okuduğumuz gibi, Üstat, şakirtlerine dedi: "Ve siz kardeşinize, sevgi ile bakmadıkça, hiç bir vakit mutlu olamayacaksınız!"

6. Nasaralıların genelde okudukları İbranî İnciline göre: "Kim kardeşinin ruhunu üzerse (kalbini kırarsa) en ağır cinayeti işlemiş sayılır".

7. İbranîlere göre isimlendirilen İncil, yeniliğe benim tarafımdan Yunanca'ya ve Latince'ye çevrildi; Origenes de bunu sıkça kullandı, Hidayetçinin ölümünden haşrini haber verir: Üstat keten bezini rahibin hizmetçisine verdiğinde, Yakub'a gitti ve göründü. Yani Yakub Üstadın kadehini içtiği saatten itibaren, onun ölümden uyandığını görünceye kadar hiç yemek yemeyeceğine yemin etmişti. Bunun üzerine Üstat kısa bir zaman sonra dedi: "Bir masa ve ekmek getirin!" Ve hemen ekmeği aldı, takdis etti ve kopardı ve adil Yakub'a verdi ve ona dedi: "Kardeşim, ekmeğini ye, çünkü İnsanoğlu ölümden dirildi".